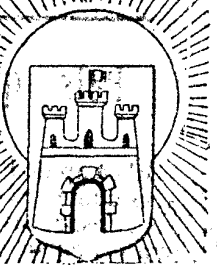

Artá. Un trimestre 0'75
 A fora id. 1'00
 Al Extranjer id. 1'50

Número solt
 15 ets.

LLEVANT

QUINZENARI CATÓLIC MALLORQUÍ

Artá 15 Janer de 1920

PER DEU I PER MALLORCA

Redacció i Administració
 Quatre Cantóns, 3

ANY NOU.....

Entrem, per la gracia de Deu, dins una nova anyada, la quarta de la vida del nostre periódic qui com un infant, jugant i riguent, se va fent gran i tant com gran se fa, torna de més seny i més harmonia. Taiment n'hi ha emprés a LLEVANT que durant els tres anys primers de sa vida ha romàs an aquest recouet de Mallorca nodrintse de la saba d'aquells aspre terrer i luitant unicament en la defensa dels interessos morals i materials de la Comarca. Durant la seua curta vida ha vist néixer i morir companys molt estimats la desaparició dels quals li ha enutjat fortament i li ha determinat a pendre noves orientacions. Lo que més senti fou la desaparició de *La Veu de Mallorca* que havia nascuda al mateix temps d'ell i perseguia idèntics fins, encare que *La Veu* tenia el camp més extens i el programa més amplia.

Desaparecuda aquella, cap altre periódic de caràcter seriós romanía dins la nostra illa que duguda ben alta la bandera de les reivindicacions autonòmiques amb tota sa pureza e integritat. L'hereu idó, desaparecut son germà major devia haver de ser LLEVANT. I LLEVANT accepta aquest herevatge, s'abrasa an aquesta bandera i promet solemnement davant tota Mallorca defensar-la de tot atac, i passeljar-la trióntia, ben pura, ben alta, ben neta, sense depressures sumissions, i amb l'orgull d'un fill qu'a totes hores treu la cara per sa mare.

LLEVANT, idó, entra dins una nova fase de sa vida i aixa pla son programa i allarga l'horitzó. No deixarà, no, la defensa de tot lo quant atany a la Comarca llevantina i al poble d'Artá a son cap, però no serán aquests els seus únics, si o que al mateix temps se farà

ressó del bategar de Mallorca i de les illes germanes, seguint l'esperit tradicional de la nostra nissaga. I LLEVANT s'obrirá a tots els vents i donará cabuda en ses columnes a tot quant tenga valor real i pugui enlairar el nom de Mallorca. Per aixó, obri seccions especials dedicades a la literatura, historia, topografia, folklore, pedagogia, agricultura i sociologia mallorquines i n'obrirá totes quantes crega d'interés per els seus lectors i de profit per els nostros patriótics ideals. El lleiguatge qu'usará LLEVANT serà com fins ara, el literari, allunyat així d'aquelles refinadures de les modernes esco'es com de les xavacneries de les gents ineducades.

Convé que sia entercat p'els qui saben llegir i que els lletraferits no precisin diccionari per interpretar el seu sentit.

Per dur a cap aqueixa innovació LLEVANT necessitava tenir imprenta en la mateixa localitat on veu la llum, i aqueixa s'ha instalada expressament lo que facilitarà molt la seua tasca.

Per altre part, hem sollicitada la col·laboració de plomes més ben trempades que les nostres dirigides per prestigioses mentalitats mallorquines i esperám qu'altres respondrán també a les crides que aurán fent els redactors de cada una de les planes especials, aidant-nos així a fer entre tots obra de valor positiu i a desxondir la nostra estimada patria per encarrilar-la pels viaranyes de la cultura i del progrés.

Que Deu ajudi la nostra empresa.
 LA REDACCIO.

El nostre lema

Entrat a nova vida el nostre periódic pren un lema nou el de la defensa de la

nostra sacrossanta religió i de la patria estimada.

PER DEU. Avui en dia s'en fa gala del despreci de la religió dels nostros avis; se té com a gloria el fer escatni de les més hermoses costum cristianes de l'antigor; molts s'empagaeixen de confessar el sant nom de Deu i de cumplir els preceptes de l'Esglesia Católica. I avui en dia mateix, en mig del indiferentisme relligiós per una part i del odi a l'Esglesia per l'altre, més que mai resplandeix aquesta divina Institució.

Idó, LLEVANT posa en son programa com a primer punt la defensa dels principis relligiosos, la professió de tots els dogmes que sosté l'Esglesia, la regressió a les costum dels nostros avis i la represa de la Tradició.

PER MALLORCA. Al mateix temps que volem que brilli la religió i el patriotisme del nostre quinzenari, anam també a enlairar en lo possible a la nostra Mallorca. Però volem que's sápigat que al dirnos mallorquinistes, autonomistes, regionalistes o lo que sia, no confonem el nostre ideal amb el catalanista. Podem imitar els bons exemples que de Catalunya nos venguen, però no volem estar somesos o gament a ella.

Som mallorquins, estimam Mallorca i posam aquest tros de terra nostre part damunt tot.

Avui en dia també es va posant de moda aqueix de renegar de la patria, el no admetre més patri que tota la terra; mes nostros continuadós del esperit tradicional de in com els nostros pares: Per no tros el mon se divideix en dues parts *Mallorca i fora Mallorca.*

I a manifestar aquets sentiments nostros de mallorquinisme no volem dir que nos hagem de tancar dins un exclusivisme absolut. Admetém tot lo bo que venga de fora, però tanquén les portes a tot lo dolent qui avui nos ve vestit d'oripell i cobert de lluentons.

PER DEU I PER MALLORCA serán tots els nostros sacrificis, i per aquest ideal serán totes les nostros batalles. Qui nes amb nosros, que nos acompanyi.

FLAMA.

DEL PASSAT I DEL PRESENT

Pels que vendràn

El camp de l'història de Mallorca, es sens dupte uns dels més cultivats. Revistes especials d'història, periòdics literaris i publicacions de tota casta s'han ocupats molt de les gestes de nosostros avis i dels fets succeïts en la nostra Roqueta. No obstant, però, haver-se fets tants d'estudis no n'encara molta cosa inèdita, queda molt a escorcollar per dins els nostres arxius així de Palma com en les ciutats i viles de l'interior.

Per continuar, idó, aquests escorcollaments anam amb la publicació d'aquesta plana, a cridar als amadors del nostre passat, perquè donin a llum les notes curioses que trópiguem en documents antics que totes han d'esser pedres de gran valor en la construcció de l'Història mallorquina.

En cada una de les nostres viles hi ha persones estudioses qui se preocupen de llevar la pols an els documents que se guarden en els arxius parroquials i municipals. An aquestes mos dirigim especialment per dir-los que LLEVANT publicarà gustós les notes que vagen treguent i enviant-nos. No s'exclusin en que poden no ser interessants per tothom; sempre seràn interessants p'els nostros nets qui estimin la història de sa terra, els quals trobaràn ja molta feina feta i mos ho agrairàn amb un piadós recort.

Per altra part, si es de gran conveniència ocuparmos del nostre passat, també cal fixar-nos en el present. Pensèm que, seguit seguit, va canviant-se la fèrnia del pob'les, desapareixen caràcters típics, costums, noms, monuments, institucions, etc. I al haver desaparegut s'en recorden de moment els contemporanis, però passats aquests queda tot dins la tremenda fosca del passat.

¿Què no daríem avui, per trobar descrites costums de fa sis, deu o més sigles; de sebres com i aont estaven monuments que ja no hi són i poder ressucitar caràcters completament desapareguts?

Idó, si no voleu que els nostros fills se trópiguem en el cas nostre, deixem-los en lletres de mol-lo ben gravat i ben espinzellat l'estat present de Mallorca. An aixó va també aquesta plana de LLEVANT. Vo dríem que tots els qui poden ajudar-nos en aquesta tasca ho fessen amb tot el cor i amb tota la voluntat del qui sap que treballa pel bé dels seus fills i en honra de sa mare. Aquells mos ho agrairàn i aquesta mos ne restará eternament reconeguda.

CURIOSIDATS HISTÓRIQUES

Cassa i Falcons

La cassa és estada sempre un entreteniment general i constant.

Per aició a la cassa els reis de Mallorca passaven a Artá amb freqüència, com perventura contarem qualque pic, i per lo mateix compraria en Jaume II an En Nat Ferragut i sa dona l'alqueria de Ferruig l'any 1302 ab un censal de Beniaforia, i el seu successor En Sanxo (I) les terres de la Devesa (1317) an En Marimó Pascual a fi d'esser senyor de tota la serrada de vovera de mar aon tanta i tan bona cassa s'hi criava.

Així és, com se veu, que la cassa entra també dins la història, i se relaciona ab ella.

Un document referent a coses de cassa nos ha donat tema avui per l'article que havíem d'escriure per LLEVANT, document curiós per lo que revela sobre la legislació i medis de cassa en el sigle XIV, i també pels aficions a cercar la correspondència de la toponímia antiga ab la moderna, o tal vegada la raó d'aquesta, ja que molts de noms de lloc no son més que es del seu antic propietari.

Es una carta d'En Jaume III, poc temps abans de deixar d'esser rei de Mallorca, escrita a Perpinyá, a 9 de Setembre de 1344, i que En Roger de Rovellach envia al batle d'Artá perquè ha sápija i ho fassa cumplir.

Per aquesta carta el Rei fa sebres a tothom, que, a instancia humil de Romeu de la Font, ciutadí de Mallorca, concedeix a ell i an els seus, que dins certa possessió seva, que té dins la parroquia d'Artá, devers el cap de la pedra (sic), aixó és en el cucuí d'una muntanya anomenada d'oliver, aon diu que hi ha desde antic un agre de falcons, pugui cercar quant i sempre que vulga aquest agre i niu de dits falcons.

Per lo mateix, li concedeix facultat de poder treure dits falcons de dins ses nius, retenir-los i vendre los i fer tot quant vulga d'ells, sense que ningú l'impedesca ni contradiga. Per aixó e-hu fa a sebres an el seu lloctinent i demés

(1) Era tanta l'afició que aquest rei tenia a la cassa que, així com a Mallorca no hi havia perdus a les hores, maná amb una carta i en el dia 11 de març de 1315, que se dujessen en gran quantitat de València i que los a mollassen dins els camps de Valldemorsa, Sóller, Vail de Ganat i a altres parts (tal volta una d'aquestes seria la possessió de Ferruig que li ha li deixada son pare), prohibint baix de pena molt severa que ningú s'atrevís a cassar-les ni a maltractar-les.

oficials seus, perquè guardin perpetuament la concessió que fa an En Romeu i an els seus

Molt d'interés havia de tenir En Romeu de la Font en los fets, quant per poder-ne tenir, i fer treure els seus nius i vendre-los se cuidá de fer veure una carta real de Perpinyá.

Es que abans de que En Bertold Schevartz (1320—1389) inventés la pólvora, els medis de cassa més comuns eren els llossos, l'arc, els cans, el falcó ab alguns altres.

El poder cassar estava devonés restringit a cert lloc i a temps determinat, i també així com aressa necessita tenir l'ús d'arma per poder cassar, estava així mateix privat e tenir falcons i a tres medis de cassa i com se donava el cas justament de que era y atero; el 1341 la primeria d'Octubre, el Rei havia concedit a tors els Malloquins el real privilegi del poder cassar ab fa cò sense impediment de ningú, no és gens d'extranyar que, En Romeu, aficionat sens dupte a la cassa, tenguent un agre de falcons dins lo seu volgués aproffarse d'ella. Vat-aquí la raó d'aquesta carta.

Tal era l'importancia dels falcons per la cassa, an a questa época, que en els llibres de contes de Palau dels Reis de Mallorca, s'hi troben gastos importants fets p'els falcons; i en la Real Pragmática d'En Jaume III de 1335, entre els molts d'oficis i càrrecs de la sena Cort e-hi menciona el distingit de Falconer Major, seguit d'un estol de falcons menors.

Creim que no estarà fora de l'oc res treure a pul, ja que se refereix a costums i disposicions dels temps de que parlam sobre cassa, una ordre que envia i abé an el batle d'Artá pel juriol de 1311, En Bagr Dolms, vegue de fora. La copiam i, adaptant-la un poc an el mallorquí d'ara diu: vos manan que... fazeu cridar publicament que cap hon si no es persona privilegiada no gos portar armes vedades so la pena que hi ha posada. It, que negun persona no gos cassar ab ajustaja de cans ne ab granada ne en neguna manera, negun cassa sino en lo seu tan solement. X... es acostumat so la pena que hi ha posada.

Veis aquí, idó, quade noticies, qui relacionades entre si, sempre seràn cost altres tantes, pensades per la reconstrucció d'un cuadro de costums viscades pels pares a una época remota.

LL LITERARIS.

De nanam als nostros suscripors d'expensa per les deficiències que paguin notar an aquest número. Al rebre als tipos nous que tení en començats ja serà una altra cosa.

MESTRES ESCOLES I NINS

Pels Mestres de Mallorca

Molts seràn els qui al veure aqueixa plana de LLEVANT dedicada a *Mestres, Escoles i Nins* preguntaran: ¿l'au a que ve una secció pedagògica dins aquest periòdic? Quins fins persegueix?

Lectors benivolents: La benemèrita classe del Magisteri balear que és la forjadora de la nostra joventut que ha de regir demà els destins de nostra patria, l'educadora dels futurs ciutadans de la Mallorca dels nostros amors està fecturosa d'un periòdic que recullisca els seus batecs, que's fassa ressó de ses aspiracions, que publiqui sos actes més importants. La p'tita revista professional que aquí s'e lita en te prou amb la publicació de les disposicions oficials i no pot distreure ses plumes amb segons quins asuntos.

Vat aquí l'acte trascendentíssim que durant les vacances estivals dugueron a cap una vintena de mestres mallorquins dirigits per l'inspector D. Juan Capó, el cursot de perfeccionament Sineu - Lluch Felanitx del qual s'en ocupá tota la premsa de Mallorca i encara es l'horu que'l periòdic professional u'ha de dir una paraula.

Mestres hi ha qui senten necessitat d'exposar projectes, de manifestar ideals enlairats i no s'atreveixen a demanar acollida al Bolletí provincial; els mestres idó, necssiten contar amb un orga d'expressió de totes les seues queixes, de tots els seus sentiments, de totes les seues amargures, de totes les espines que troben en la

seua missió, que publiqui tots els batecs de vida, totes les seues idealitats. Amb poques paraules, un periòdic que així passa cultura pedagògica, com surti en defensa del més humil mestre del més petit poblet de Mallorca; que així publiqui grans projectes que surgesquen d'entre lo més sòlerte del magisteri balear com exalti els fets duits a cap per qualsevol mestre de Mallorca.

Per això es, idó, que LLEVANT posa a disposició del magisteri mallorquí i de los l'les germans, aquesta plana quinzenal que vendrà a esser la seua Tribuna lliure. En ella queda obert el camp a tot mestre que vulgui exposar son sentir, mentres amb sos escrits no ferí la nostra Santa Religió ni la moral, mentres s'expressi amb la correcció que correspon a un educador de l'infantesa i no vagi a ferir per que sí a tercera persona sousse justa causa.

Aquesta secció vendrà a esser de *Tots a Tots*. En ella ehi caben discussions de temes i assumtos pedagògics, exposició d'ideals, proposicions per organitzacions d'assemblees, associacions, converses, etc.

Tenguim en conta però els mestres el cent espai de que disponem i procurim per tant que sos escrits siguin lo més lacònics possible.

En aquesta mateixa plana ehi enquibiràn l'lissons de gramática mallorquina especialment ortografia, un Memorandum del mestre, un sencill croníic pedagògic i tot quant creguem d'interés en referencia als mestres, a les escoles i als nins de Balears.

Esperám que'l magisteri mallorquí no voldrà damunt ell l'estigma d'indiferent i calmós

que pesa damunt el ciutadà balear i que acudirà a la crida. Ell te la paraula.

A. F.

Mestres, escoles i nins

Amb aquest títol encapçala LLEVANT una secció nova, i no la menós important, del nou format que pren desde aquest número.

Com a cap d'evanter en aquestes coses, me demanen que fassi un article. Provaré de fer-lo, encare que es bastant difícil concenrar en poques cuartilles, tot lo que's creu veure el meu cas i sent el meu cor.

No m'atura, emperó, el poc espai. Sé qu'avui no faig més qu'obrir la porta i que darrera aquestes paraules, mai s'ha d'estroncar el raig d'aigo clara que s'ha d'estendre per la nostra terra, fent germinar les llevors de bones plantes que tot arreu hi ha, esperant l'horu propicia.

De la trilogia que fa el nom d'aquesta secció uns dels elements domina la meua atenció per damunt tots se altres: *els nins*.

No hi ha res en el món, res absolutament, mes bell que els infants. Ells son la nostra il·lusió, la única verament humana, i la n'sra esperansa. Venen a voltes, precisament a l'època en que comensam a desconfiar de tots, i fins i tot de nostros mateixos, seguint la cadena de prometeses eternes que fan que la Humanitat no s'aturi en el camí del verdader progrés.

Est infants! Son aixó i mo't més, però no mos preocupam, ni tant o s'ocupam d'ells, sino en vista de la nostra vanidat o de la nostra tranquilidat momentània. No etzerim damunt ells, l'acció de tatoria verdadera qu'ha de fer que sempre estiga en vigiliància; a fi de veure el boc que vol'em qu'ocupin en el mon.

Pensant amb ells i no en nostros, sabriem quines coses hem de fer per ells; mos enterariem de les seues necessitats, i sabriem quins son els nostros deures i sabent aixó, mos ocupariem de tenir bones escoles i bons mestres i los pagariem bé.

LLEVANT fa be a tenir com una de les seues seccions la de l'educació del poble. No farem res mal, mai, si no posam uns bons fonaments d'una ciutat, de la bona formació de.s nins.

Amics de Mallorca. Aidau a tan noble tasca!

JUAN CAPO.

Dia dels Reis de 1920.

Plana literaria

Lo que mos proposam

Obrim aquesta secció dedicada a la Literatura mallorquina per dos fins. En primer lloc donar a conèixer els nostros més benemèrits escriptors, els més estil·lats poetes de la nostra terra i ses més inspirades composicions. L'escola poètica mallorquina avui té guanyada l'opinió dins els territoris que parlen la nostra llengua i sa fama s'es escampada arreu del món. Tenim obres poètiques mallorquines traduïdes a les llengües més generals, son l'etgides per totes les nacions cultes i en canvi son desconegudes elles i llurs autors del públic mallorquí. Aixó no pot passar més. Es precis que Mallorca coneixi i estimi com mereixen els fills més preclars que dediquen sos esforços al conró de la literatura i per ell, Mallorca es coneguda i admirada dins el món de les lletres.

An aquest fi, idó, LLEVANT publicarà en aquesta plana una extractada biografia dels més distingits literats i una mostra de lo més bell qu'han produït.

En segon lloc, cal també estimular als qui pugen, als autors novells; i per aixó, al costat amb les pàgines dedicades als literats ja consagrats, en dedicarem d'altres a dar a conèixer les produccions mallorquines que per sos autors mos síguin envidades.

Avui comensam per el més il·lustre poeta de la nostra illa, el qui més fama ha conquerida, qu'es

El M. I. Sr. En M. Costa i Llojera

La vila de Pollença, bressol d'homos eminentes, té l'altíssima honra d'haver vist neixer en son si a tant alta figura de les lletres mallorquines el dia 10 de mars de l'any 1854.

Sa família, qu'era de les més distingides de la població el feu cursar el batxillerat a l'Institut de Ciutat del que s'en va validá l'any 1871 seguint després la carrera d'advocat que deixí avans d'acabarla. D'aquesta en cursá dos anys a Barcelona i dos a Madrid.

Sentint-se criat més tart, per la veu de Deu, a la carrera sacerdotal pasá en Costa a Roma aont rebé les sagrades ordres el 23 de Septembre de 1883 i se graduá l'any sigüent en el Doctorat en Teologia.

An aquest temps sa fama com a poeta d'alta inspiració s'era escampada arreu. Lo pi de Formentor l'havia consagrat. Aquesta composició que data deis primers temps que dedicá a les lletres li mereixé la més gran reputació literaria el da a conèixer com a inspiradíssim poeta. L'any 1885 la Tipografia Caròlica de Palma feu la primera edició de ses *Poesies* i d'altavores en sa ha produït seguidament. L'any 1897 publicá ses poemes *Del agrer de la*

Terra l'any 1899 ses *Lirias*, volúms de poesies castellanés; l'any 1902 son llibre *Tradicions i Fantasies*; el 1906 ses *Horacios* i després ses *Visions de Palestina*.

Les revistes literaries de Mallorca i Catalunya han honrades sempre ses columnes en produccions d'en Costa que s'ha distingit també, com a traductor publicant les més hermoses poesies del Papa Lleó XIII, i com a Autor místic donant a llum un *Mes de Maria* i un *Via Crucis*.

L'any 1902 guayá el títol de Mestre en *Gai Saber* en es Jocs Florals de Barcelona i ocupá la Presidencia of mateixos l'any 1906.

Avui, Canonge de la nostra Seu desde l'any 1909, está dedicat a la vida mística i escasseja més la publicació.

Amb aquestes senyelles notes biogràfiques del nostre més gran poeta, volem publicar una poesia seua inédita. La recent mort de son pare (a. c. s.) nos n'ha privat.

A continuació donám als nostros lectors una poesia agafada arreu entre les moltíssimes que te publicades. Més avall va també un petit fragment de sa fantasia sobre Les Coves d'Arà. L'espai de que dispinem es tan curt que no mos deixa lloc per més.

A. F.

El Gorg blau

A deu tristor encastella la del pla de Cúber i Almalaig!... Seguint arreu l'aigua qui fuig d'aqueixa terra desolada sorprén mos ulls l'opotatada

d'un Paradis...

L'aigua s'atura a son encís
i com que diga: *reposau!*
—Dolsa es la calma del Gorg blau!

Les colossals penyes bessones,
formant un freu meravellós
sols deixen caure un raig duptós
sobre l'estany pur i sense ones.
D'encantament blavors pregones
com un safir
aquest estany fan resplandir
i com que diguen: *somniau!*
—Dols es el somni del Gorg blau!

L'antic camí tot solitari
voretja l'aigua, recobert
baix del penya; i sembla obert
per un exèrcit legendari...
Passant del Gorg al mar contrari
pel rútic pont,
somriu la coma de la font
com un idni tot suau
—Dols es l'oasis del Gorg blau.

Sortim del Gó g, per entre moisa
ramatges, eures i ranells,
l'aigua juga i fa amb els aucells,
seguít, seguit, mútica dolça.
La neta eucum i que eila esposa
singlota o riu?

Al qui l'escolta pensau
com que li diga: *meditau!*
—Dolsa es la parla del Gorg blau

Per entre flor, per entre espines,
lo que era estany se fa torrent,
i avall, endins, se va perdent
per un roc en com en runes...
No hi troba ja marxa ni a sinés
mo sa ni fons
quant a d' ai, lesfeta en pïors,
dins la gran riu en l'aigua eiu...
—Ail co l'vida es el Gorg blau.

La deixa del geni grec

En tant exceses faltes de roja resplandor
per graus ja descobrien aquell interior
de temple, qui de mostra, repiè de maravelles,
la mateixa Art divina que l'buít on p i destruyes.
Columnes d'abastre del prodigiós bocell
com mi i sobre la terra n'escu pirá l'cisel',
s'apleguen, formen pórties i vastes galeries;
i sembla que allá esperen, com exorades vies,
un triófal passatge de mítiques legions...
Majors altres columnes, suggnt del a nple fons,
s'aixequen solitaries a tant suprema a tura
que anunt se pert de vista llur pródiga escritura
aont la llum no arriba de faltes ni festers.
Riquíssims tabernacles i tronos amb dossers
de liligrana, tendes d'espíndit cortinatge,
estátues revestides de pleguetjant ropatge
sepulcres, ares, idols i monstros ideals;
tot quant inventarien deliris inmortals
de més sublim bellesa i encisador misteri,
davall sumptuosos voltes que'l poder d'un imperi
tan sols no imitaria, tot forma una visió
que amb forsa sobirana rendeix l'admiració.

SOCIALS I AGRÍCOLES

¿Es ò no és?

El lock-out declarat per l'element patronal a les incipients organitzacions revolucionaries, indiscutiblement ha d'esser una solució si va acompanyat d'una forta acció organitzadora dels elements afins, amb concessions que s'ajustin a lo que demana la realitat; infiltrant en el cor de tots els qui se relacionin i que d'una o altre manera conviuen, l'amor, predicat per Jesu-rit, l'amor dels homes uns amb els altres, sense el qual no pot haver-hi familia, ni se poren borrar agravis i sufriments. Ara, el lock-out declarat a les fortes organitzacions sindicalistes, com es el cas de Barcelona ¿es ò no és solució?

Si el temps de la seua durada hagués d'esser curt, si la resistència de s sindicalistes fos petita, si les seues caixes de caudals estassin buides o no fossin alimentades per mans estrangeres, pot ésser eslevindria una victòria del element patronal demant els revolucionaris, els destructors, els sense cap; però, una victòria conseguida per la violència forçosament ha de deixar en l'altre bàndol un desitx de revenja, el qual tant o d'hora ha d'explotar destruint els fonaments de la societat. Més, si la durada ha d'esser llarga, ¿qui es capàs de calcular les conseqüències que pot reportar a la industria i an el comerç i a l'aturada del moviment comercial? Els mercats consumidors ¿esperaran que els seus antics proveïdors puguen tornar a servir les seues demandes o aniran a fer les seues compres a altres pobles, abandonant per-a-sempre els seus antics amics? ¿tribut a just moment s'haurán de sostenir lluites formidables per subsistir, si la mort no es més venatjosa.

Caldria que un talent ordenador s'imposés a uns i als altres o que una forta acció de Govern exiís el compliment de les lleis, feta en la qual té el seu origen el moment actual.

Barcelona, la primera ciutat del mediterrani, està en l'agonia, el terç o sime torna a assetjar impameent per les seues plagues i carrers i va irradiant calor i extenentse per tota la seua zona d'influència. Ahir era a la nostra Ciutat que una ma tenebrosa donava les primeres manifestacions d'aquest estat social degenerat, posant una bomba a la casa de D. Josep Socias, president de la companyia de tranvies, demà, si els ciutadans honrats no se redressen i erigitans amb instrument de Govern no fan acte de presència i castiguen als culpables ¿que succeirà?

FLORIANA.

Com s'han de sembrar els arbres?

Conten el vells que preguntant una vegada a St. Pere quin era el temps millor per sembrar figueres va contestar: *El temps de bon clot i bona branca.*

En el meu entendre tota la filosofia de l'art de sembrar els arbres, està inclosa en aquestes vuit paraules i contenen material suficient per un tractat complet d'aquella materia. No eren tan totes els vells, com molts volen suposar i bona prova tenim de que sabien lo que duien entre mans, amb la combinació graciosa d'aquella pregunta i resposta.

I tots els bons conradors segueixen aquell consell no sols per les figueres, sinó també pe's demés arbres. *Bon clot*, que vol dir clot gran perquè hi hagi molta terra remoguda i *bona branca* que vol dir bon peu, bon planter.

La observació constant de les practiques ruinaries dels qui tenen de la vida de les plantes cultivades el concepte equivocat de que, qui guanya creix, al compararles amb les operacions que practiquen els pocs qui semblen racionalment en el nostre poble, m'ha suggerit la idea d'analisar aquella dita i estudiar, el fi perquè se prepara el terreny fent bons clots si es possible mesos abans de sembrar, per quin fi se trian bons peus, etc. etc., per si acàs fer comprendre an els nostros agricultors la conveniencia de fer les coses bé, les veratjoses que repota una sembra racional, lo que se perd en temps i diners quant per efecte de una plantació de e tuosa, e s novels arbres moren abans de creixer i en conseqüència s'han de tornar plantar; amb una paraula, ferlos comprendre que fent se totes les coses per un fi determinat, mirant an aquest fi es de l'unica manera com se pot evitar un fracàs.

Tots els agricultors saben per propia experiencia que les plantes se donen millor si les fan bona fina, però els rutinarios sempre troben excuses; o la falta de temps, o el mal temps, o les llumes o la causa de les males culites, o de la mort, o raquitisme dels arbres. ¿Son inconseqüents els nostros pagesos! Per aixó no mos hem de cansar de repetir i donar a la publicitat totes aquelles experiencias que tenen estat de realitat i que poren ésser observades pels mes refractaris a les bones practiques agricòles, convensuts com estam de que ferá més la observació directa que no, els sermons repetits el matí i capvespre durant la llarga vida de un home vell.

Bon clot i bona branca. El bons clots fan els arbres bons i els bons agricultors

no hi planyen un pam a la mida ordinaria i si el terreno es fort i troben qualcos no el perdoneu i llevantlo, li donen la cabuda de llei, ara n'hi ha d'altres que per estalviar feina deixen uns clots que més valdria abans de sembrar, les deixassin per l'any qui vé. El clot se fa per donar al arbre jove un medi que li sigui apropiat per el seu desenrol-lo. Per desenrol-larse necessita posar rels i trobar terra fértil, lo primar per fixarse i resistir a les ventades i poder absorbir una major cantidad de les substancies necessaries per son creixement, substancies que troba en lo segón, si la terra está ben ferti isada.

Amb la terra remoguda i fuitxa, les rels tenen facilitat de penetrar i per lo tant de creixer, i com quant hem buidat el clot la terra s'ha orotjada i ha seguit orotjanise i per lo tant mineralisantse o fertilisantse tot el temps que ha estat descuberta, vat-aquí que, aquelles reletes qui s'afii juen i se multipliquen dins la terra flonja trobin la major cantidad possible d'elements per nutrir la planta, elements el depòsit del quals sirá tant més gran, com més terra haurém remoguda, com més gran haurem fet el clot; ademés l'aigo de pluja peneira amb més facilitat i la terra estufada conserva més la frescor tant necessaria a l'estiu.

Quant més prest s'obrin els clots, millor. Aquesta operació feta amb un any d'anticipació o a l'estiu, dona el máxim rendiment, porque el sol qui juntament amb l'aigo son els millors reactivs per treballar la terra, per saonar-la, ha tengut el máxim d'acció per sa potencia i per el temps que aquella dura; la calor ajuda al aire en las oxidacions que se operen en la terra i com és un dels millors anisèptics destrueix les toxines o malalties que pugui dur aquélla i que hi hagi dins el clot, provinents moltes vegades d'haver-hi hagut plantats en temps anteriors altres arbres morts de malalties contagioses.

JUAN DE BINI ALGORFA.

Continuará.

Enviam aquest número a molts qui fins ara no eren suscriptors, suposant que simpatisen amb els nostros ideals i voldrán desde ara en avant figurar com a ta's. Suplicam an els que no hu vulguin ésser que retornin el número an aqueixa administració.

Aquest periódic está subjecte a la Censura esglesiasica.

Notícies i Comentaris

Política i Polítics

LIBERALS REGIONALISTES.—Un cas insoportat s'ha succeït en la política mallorquina. Un partit nou com el regimista, sense màcula, sense ençara haver-se contaminat dins el pudriment que te corruptuts els vells partits espanyols, un partit nou i fiamant, en el que figuraven els capdeveners de la cultura i les persones més simpàtiques per sa puresa d'ideals, sense més, ni més, s'es entregat en braços d'un dels vells partits i per cert dels més espanyats, dels més desfeits, i els periòdics de tot color n'han parlat i conquin ha repicat a gloria per aquesta entrada dels regionalistes dins el partit liberal, però en els que vivim a la pagesia i estam allunyats de les tertulietes ciutadanes no mos cap dins la molera aquest trascolament.

Diuen uns, qu'el partit liberal en el Directori del qual avui ehi figuren joves de valua, ha passada bugada i ha remuntats sos drapets blancs amb essències de regionalisme, i els qui combregaven amb aquest ideal s'hi han sentits atrets i han caigut en el pas. Altres diuen qu'els hi ha duïts el mateix desig de fer feina i convertir gent i de bona fe han cregut qu'era aquell un camp abonat per poder anar envant en s'idea.

Noltros regoneixem la bona fé dels elements regionalistes, lo que no tenim tant bo de creure emparó es la purificació dels drapets liberals i temem qu'el desengany més complet no venga a matar en flor las ilusions dels nous liberals. I encare, mos valdria fos en Eor que uo el fruit a punt de madurar!

Suposam qu'ells ja prevenen que no tots els qui som regionalistes de cor les hem de seguir. No'n t'atava al cas!

LIBERALS.—Encara que se sent rejuvenit amb l'entrada dels elements regionalistes una espina hi ha clavada al cor del partit i es la divisió entre partidaris de D. A. Roselló i D. V. Weyler. Se son constituïts dos Centres diferents, amb dos Comitès i cada un tira per la seua banda.

CONSERVADORS.—El cap d'aqueix partit D. Josep Sociés es estat víctima d'un atentat. Una ma criminal posà una bomba en la finestra del seu despaiç, i Deu volgué qu'en sortís i és. Desde aqueix s'columnes en protestam de la manera més enèrgica.

PER LES ELECCIONS—Sembla qu'els tres partits, liberal, conservador i maurista han arribat a una avenencia respecte de les eleccions municipals a Palma.

En parlare en el pròxim n.º

Coses Cosasses i Cosetes

Ja no es sols a Barcelona aont el terrorisme en fa de les acues, L'illa fins ara anomenada de la calma ja s'ha contaminada la premsa, seguit, seguit, mos du noves de bombes, o coets que se troben. A Ciutat n'han explotat, i altres s'han trobats abans d'expotar, a Lluchmajor també. I aont, anam, Deu meu per aquest camí? ¡Pobre Mallorca, si deixa que hi arrelin sentiments tan inhumans!

* *

Ja va un poc calmat això del tabac. Sembla que'ls fumadors ja hi han posat ell, però, en el principi de s'estrenyeda, era gros. No hi porien donar pau els fumadors. A Ciutat i a totes les viles passaven les tristes i encare no veien caixa com ja enauaven per si faria olor i encara no arribava un vapor com ja demanaven si duia tabac. La escasés ha durat tant que ja s'ha mirat de substituir-lo i se fuma llapasera, fulles de pampoi, de noguer i de moniatera. No les queda altra remei sino's volen fumar ses ungles

* *

Es que tot s'estreny. Els segells de correu i efectes timbrats i tot han arribat a es cansetjar. I els mixtos? L'altre dia formava coa el públic davant els estaus perquè se digué que s'acabaven els mixtos. Els periòdics reduïxen els tamany per por de pagar falta de paper i els Ajuntaments menen de contractar blat de l'Argentina per por de passar-ne fretura abans de la cullita. Convé, convé, eser previsors. Mes val sa que guarda que sa que cura.

* *

¿I de vagues què? Ja no'n sortim. Vaga d'un vent, vaga de s'altre. A Ciutat de carraters de descarregadors del moll a Feanitz de picapedrés. I per tot arreu mal estar o ganes de vagar. En temps primer en els vagos s'als-e senyalava amb so dit, avui això de vagar s'ha posat de moda i els qui fan vaga son c's herois de dia.

Mort de dos il·lustres escriptors

D. Benet Pérez Galdós

Dia tres d'aquest més morí a Madrid un dels millors escriptors espanyols: D. Benet Pérez Galdós. La Literatura está de dol perquè ha perdut en ell un dels genis més persistents. Ha treballat intensament durant cinquanta anys i baixa al sepulcre casi pobre.

Clàstima que una mentalitat tant extraordinaria com l'autor de «Episodios nacionales» haja ocasionat en sos escrits tant de mal a l'Esglesia Catòlica. Se diu però que ha mort arrepenit, i abraçat a un San-Crist.

En Miquel Sants Oliver

Mallorca hi perdut també un de sos fills més preclars, el sabi periodista i estil·lat poeta En Miquel S. Oliver que morí a Barcelona en dia 9 del corrent mes després d'una llarga i penosíssima malaltia.

Va neixer a la vila de Campanet i de molt comensà a escriure ja en la nostra llengua articles i poesies que publicava en *La Roqueta*. Escrigué després en *La Almudaina* al temps en que la dirigia son pare, publicant en alguns volums gran part de sos articles periodístics. Fou mes tard director del mateix diari passant després a dirigir el *Diario de Barcelona* i ultimament *La Vanguardia* d'aquella ciutat. Sos escrits eren ce esbradíssims. Sa ploma era font in-sicabable. El cabal que deixa essent es immens.

Deixa publicats els sigüents volums: *Desde la terraza, La Cuestión regional, La Literatura en Mallorca, Mallorca durante la primera revolución, Los españoles en la primera revolución francesa, Las dos Españas, Hojas del sábado* i un número inmens d'articles qu'es de creure se coleccionarán també en volums.

En la nostra llengua deixa escrites: *Poesies, L'Hostal de la Bella i Jaume el navegant*.

La literatura mallorquina está de dol. Que Deu hana premiat amb la gloria del cel sa vida tant plena, son treball tan intens.

NOU CONFREARE

En aquesta població s'ha comensat a publicar un nou periòdic «L'Am e del Pagès» Bolletí dels Sindicats Catòlics de Artá, Capdepera i Son Servera.

Per ara s'urtirà cada més i es editat a la *Tipografia Catòlica de Ferrer i Sureda* de la nostra vila. Celebram l'aparició d'aquest nou Confrare, li agraim sa coral salutació i li desitjam molts anys de vida.

¡A pagar toquen!

Tenim una partida de subscriptors ve'ls especialment del continent i d'América que deuen un any o més. Les enviam aquest n.º, perquè vejen la reforma que sofreix LLEVANT. Els qui no se posin prest al corrent el deixarán de rebre perquè així com está el paper, no es possible regalar tants d'exemplars. Ala ido, no hi penseu més. A pagar toquen.

D'Artá i sa Comarca

TERRIBLE DESGRACIA

El diumenge dia 4 de Janer socceí en aquesta vila una terrible desgracia que consternà tot el vecindari. L'amo'n Juan Amorós, conegut per l'amo'n Juan des Recó que com tothom sab se dedicava al comerç d'oli i a l'industria de saboneria, havia pegat foc a la caldera i devers les set del matí va fer una escapadeta fins an es café de Can Perico Mosca aotat conversà amb un parei d'homos tranqui ament. S'en tornà a casseua i es de suposar qu'aniria tot-d'una a atiar el foc i a remanar la caldera però am'tant mala sort que hi caiguà adedins. Ningú s'en adonà fins que des cap de mitja horetta se sentia ja tuf de cosa qui se cre'ava i les seues ties, missatge i altres persones per avisar'lo anaren p'els cassinós i per els veinats cercant-lo. Eren ja passat de les nou com una de ses filles vegent el seu jac penjat i no'l solia deixar mai quant sortia, va tenir el pressentiment de la desgracia i en Potetí de na Claretà anà amb ella a remanar la caldera.

Al veure cert qu'el buito que se toca va amb el tiràs era un cós humà, feu retirar a sa filla i anà a donar part an el jutze qui amb un moment se presentà com també les demés autoritats i una gentada enorme.

El jutjat feu les diligencies del cas, i provaren de treure'l però era ja cadàver.

El poble quedà consternadíssim. No se parlà dins uns quants dies d'altre cosa.

El mitg dia recullides les seues despulles dins un b'uit se li feu l'enterro. L'uien el feretre els Retgadors de la Vila, ca rec qu'eil ostentava actualment i presidien el dol les Autoritats.

Acompanyam a ses desolades filles amb la fondíssima pena que destrossa son cor, i pregam a Deu que haja acínt a la gloria l'ànima del intortunat.

de Son Servera

El dia 6 els jove de la Congregació havien de representar el drama bíblic *Als Reis* i a causa del mal temps se perllongaren p'el dia 11. Aquest diumenge se feren a la plasa, acudint-hi una gran gentada, principalment dels pob'es veinats Capdepera, Artá, Sant Llorens i Son Carrió.

Varen anà de lo més be.

—Adelanten les Obres del Casal Social Catòlic d'aquesta vila, en el qual h'han de quebre totes les entitats catòliques i molt especialment el Sindicat i la Congregació Mariana.

Per dispondre de més espai s'ha comprada la casa que dona desde el corral del citat edifici fins a davant Ca ses Monjes.

Serà un edifici magne. Bè p'els Catòlics serverins. Están d'enhorabona.

Crònica

METEOROLOGIA — El temps durant la quinzena es estat molt variable. En son principi va fer dies de fret, altres de sol, a tres de vent, amanassava ploure pero no l'hi amollava. El dissapte dels Reis, per fi, el cel mos regalà una bona saó. El dia sis pluguè també durant casi tot el dia. De llevors ença s'es estirat el temps que te caracter de primavera. Estam en les *calmes de Janer*.

AGRICULTURA — Ja hu crec qu'els conradors els aprofiten an aquets dies tant bons per entrecavar. Per tot veuen tais d'homos i dones qui, s'afanyen a tre'ra serba. Els sembrat se presenten de primera.

SANITAT — A conseqüencia de lo variable del temps hi ha un esplet gros de dengues. Son moltes les cases qui en tenen un parei qui jueuen. També tenim epidemia de rosa, pero s'ha presentada molt benigne, si no muda. No hi ha hagut cap cas de gravetat.

MORTS — Dia 26 de Decembre a la una de la matinada morí sa mestressa Aina Fuster esposa de Mestre Pep Picó Acompanyam amb el sentiment a sa familia. Al cel sia ella i tots els morts. També morí la nineta Mª Terese Blanes filla la més petita del distingit medge D. Rafel Q. Blanes. Rebiquen sos pares el vostro condol.

SAGRAMENTAT — El dia 27 a vespre rebé els Sants Sagraments l'amo'n Biel Genovard (a) Violl, per haver sofert un atac an el cor. Estigué uns quans dies dins molta gravetat pero gracies a Deu s'ha posat relativament millor.

CASAMENT — Dia 7 se casaren a Ciutat la S^a D^a. Ma i a B ares Curbelo amb D. Juan Sureda, Oieo (a) de S'Auma. Sia enhorabona p'els novfis an els que desi j' un eterna lluna de mel.

SERMO — El Rt. P. Juan Ginart de Sant Felip Neri i natural de la nostra vila el dia 31 de Decembre predicà a la seu de Ciutat el sermó de la Conquesta. Enhorabona.

P'EL BLAT ARGENTI — Després de moltes gestions l'actual batie accidental D. Andreu Femenias conseguí arribar a un acord entre els comerciants majoristes d'aquesta vila i també el Sindicat Agrícola Catòlic per contractar la importació de blat argentí a fi de tenir suficientement abastida la població fins a la cuita. S'han contractades 150 onelades. Sia enhorabona.

FESTA — An el Convent de St. Antoni de Padua, els dies 4, 5 i 6 predicà el Triduo que cada any dedica al Rt. Bernardi de Feltré la Caixa Rural el Pare Gualba S. J. El dia del Reis se celebrà la festa religiosa de la matèixa entitat. La cultura que solia fer cada any al mateix dia s'ha perllongada per no tenirse convenientment arreglat el local.

JUNTAS GENERALS — Pels dies 18 i 20 respectivament están convocades les Juntas Generals dels Sindicat Agrícola Catòlic i la Caixa Rural.

PONT EN ESTUDI — El dia 3 passa an aqussta vila l'enginyer Sr. Cálvet acompanyat de D. Rafel Blanes Tolosa per pendre notes per a fer l'estudi del pont que a s'*Arsenal de Sa Torre* s'ha de construir damunt *S'Estany* en la projectada carretera d'Artá a les Covees.

EN JAUME METLE HA MORT — En Jaume Metlé, tipo popular per la seua desgracia, ha mort a l'Hospital de la nostra vila. Al cel sia.

ASCENS — El nostre amic el Catequè de l'Institut de Palma D. Juan LL Estelrich ha asceadit a 10.000 pts. El felicitam.

Registre

Desde el primer al 31 de
Desembre de 1919

Morts

- Dia 3. — Antoni Vaquer Venys (a) Ray, casat, 52 anys, de bronquitis crónica.
- « 6. — Andreu Espinosa Jaume (a) Siurell, fidió, 86 anys, de assistolia.
- » 10. — Rafel Nadal Piris, viudo de 75 anys, uremia.
- » 12. — Pere Sanxo Alzamora, alies Lea viudo, de 85 anys. Intoxicació urinaria.
- » 19. — Maria Serra Carrió alies Hortolana, viuda 75 anys. Uremia.
- » 20. — Antonia Sureda Ginart alies Vergera, 49 anys. Insuficiencia renal.
- « 21. — Antoni Esteva Font alies Maganet, viudo de 77 anys. Angina de pit.

Continuará

FOLKLORE BALEAR

La nostra tasca

Lectors amics: Anem a comensar, entre tots l'escarada.

Mos han senyalat un camp tan ampla en això de fer un aplec de tot el folklore balear, cançonetes, refranys, tradicions, dites, amb una paraula tot quant el poble sap i diu, que *necessit Deu i ajuda. Un tot sol es un mussol* diu un altre adagi de per aquí per això és que no me don en coratge de complir be l'encarreg que m'han fet si voltros, lectors benivolguts, no m'aidau a portar la creu.

Però ¿i que hem de fer? Aplegar tot lo que el poble sap? ¿Qui és capàs de fer-ne un canó mull de tot quant aqueixà entidat, que anomanam poble, du de *remolc* desde qu'el mon és mon?

Apoc apoc se va lluny, i qui no se cansa alcansa diu ell mateix.

Comensèm per ordenar el treball, *que treball ben ordenat es mig acabat*. Jo cada quinzena vos donaré temes i fins vos diré lo que jo'n sé d'aquells temes i voltros, estimats lectors, no heu de fer més que anotar a un paperet els elements folklòrics, cançonetes refranys o lo que siguen, que vegeu que jo deix darrera, darrera. No estaria malament tampoc que lletgísseu aquests elements a una rotllada de gent camperola i com aquesta gent ne sap be la prima de tot això, perque cada pagès *n'es un calaix de sastre* d'aquests elements, estan segurs que n'fareu una grossa espigolada. I no heu de fer llavor més qu'enviar-ho a la Redacció de LLEVANT amb un segell de deu cèntims com original d'imprensa i en el pròxim número jo publicaré tots els elements nous que m'envieu citant el nom del recolector.

¿No vos sembla que així n'arribarem a fer un gros aplec?

Perque és una llàstima qu'aqueix cabal tant nostre, tant mallorquí, se perdi i en veritat se pert miserablement de cada dia, per no haver-hi mans amigues que l'arregleguin i l'arxiviu.

Tenim en compte que tots els gastets de franqueix que tenguin vos seran pagats per l'administrador de LLEVANT.

Ala, idó, mans a l'obra i a fer feina de profit per l'amor a Mallorca.

RAMÓN D'ES PUJOLS.

Cansons de feinetjar

DES LLAURAR

Fins ara, durant les messes del sembrar dius els camps de Mallorca ha ressonat la veu vibrant del llaurador, escampant la llavor per dins el sementers de la nostra pagesia.

A la tonada llarga i mouótona qu'heredà dels moros, (segons els més sabis folkloristes) hi ajuuta unes cansonetes plenes de sencillesa, per lo regular de quatre mots (versos) que encloven un pensament ja jocós, ja satíric, ja amarat de tristesa, sobre la feina que estan fent.

Aquestes cansonetes qu'avui en dia ja n'hi ha que sustitueixen p'els rídiculs eplets, contenen a voltes paraules que ja no s'usen dins el llenguatge corrent i aquest es un dels motius, entre molts, perque s'han d'aplegar. Idó, lectors, ¿perque no els hem de recullir totes an aqueixes cansonetes qu'a voltes semblen fetes per un poeta estil·lat, tal es la puresa de son llenguatge, la regularisació de son vers, rima i ritme i la sabor poètica que els han sabut donar? Aqueix és, idó, el tema de la present quinzena. A continuació van les que jo he pogudes arreplegar. Vos agrairé

ferm que m'envieu les demés que conegneu sobre el tema senyalat o les variants de les mateixes.

Fora vessa i a espigolar s'ha dit.

*Desdítat de conradó
qui no corrà ses voreres;
es blat li torna porgueres
i sa farina, segó*

*No hi ha al mon tan gran esraig
per un llauradó qui llaura
com rompre s'arada i caure
i veure es parei qui fuig.*

*Desdítat de parei
qui no coneix es mig dia,
si fos de l'amo diri i;
Vet-en que no t'he mesté*

*Més val anar en galera
tol es temps qu'un homo via
qu'haver de llaurá d'es la
a lloc rúst i poca terra.*

*Sa vida d'un llauradó
no haria d'acabá mai,
i a cada cap de tornai
haver-hi un confessó*

*Es dimecres i es dijous
son dies de festetjá
I jo'm teng d'aconsolá
amb una arada i dos bous.*

*Jo sé cantá i soná
com també llaur i de bous
¡L'amo'm porieu doná
cada m's coranta sous!*

*Jo llaurava amb en Vermei
i amb en Banyà-revoltada
i feia millor llaurada
que l'amo amb so seu parei.*

*En Vermei diu an e i Ros:
Ves alerta a sa llaurada
qu'aqueix qui mena s'arada
isaps q'és de poc pia lós!*

*Sa vaca negro amb s'esquella
es fuita pè sa Devè
i ha jurat per la fe
que no llaurarà amb ella.*

*Tu que llatures o saones
o vas de cap a camí
si tens bon ui mixat hi
que n'hi ha que s'afisconen.*

Continuará